

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

325.

Ceļš uz ticības zemi ir grūts. Virziet prātu uz radīšanas prieku. Lai garu vērstu, jāizdzen nevajadzīgās domas un jābūt gatavam uztvert vibrāciju viļņus, ko Mēs sūtām.

326.

Brīnums notiek dzīvē, atverot acis – ieraudzīsiet.

327.

Prātīgāk ir likt mācīties no dzīves parādībām. Daudz ko dzīvē atklāšu, tikai ievēro. Iztēle nav nekas, salīdzinot ar dzīvi.

328.

Varat mācīt darba piemēros, cik nepieciešami būt attapīgam. Ja katrā apstākļī ieslēgtos dažādas iespējamības. Bet prāts pavērš uz Gaismu. Grāmatas putekļi cienījami, bet gars lido bez putekļiem. Smacīgums mūsos. Dziediet: dziesma vilkus baida. Ceļiniekiem labāk ir dziedāt. Apslēpto dziesmu dziediet. Miegam neļaujieties.

329.

Kārtība iegūs jēgu, kad paraudzīsities no kalniem. Vajag ievērot atsevišķas dzirksteles, drīz tās sāks saplūst visu pamatu jaunas izpratnes liesmā.

Nav viegli uzcelt arku starp pilnīga rieta un lēkta ceļiem. Gara nesēji nepazīst cits citu. Ieklausieties un pierakstiet jūsu ceļā sastapto divaino figūru balsis. Vēlāk ziņas apvienosīt, parādot praktisko iespējamību kāpes. Uzmanības nazis asinās, saite nostiprinās, kad, neskarot karmu, izprotošās dzirkstis uzmundrina spēku.

330.

Kā dzirksteles rada ozonu, tā garu darbība auž palīdzību. Tikai atveriet tām logu un palīdzība lido.

331.

Priecājos redzot, ka jūs saprotiet Manu Norādījumu detaļas. Gatavoju notikumus, paredzēdams visus sīkumus, tāpat darīsīt arī jūs, būs vieglāk satikties.

Nedrīkst daudz no nolemtā aizlaist vējā, bet ar attapību ir iespējams taku negrozīt. Svarīgi, lai būtu spraiģa uzmanība – modrs gars iet saprašānai pa priekšu. Mans stars ir gatavs aizdegt domu blāzmu. Tā arī iziesim cauri visām briesmām un neveiksme pārvērtīsies veiksmē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

332.

Galvenā kļūda, ka dzīves jautājumi un dzīves pieprasījumi nav formulēti, kaut gan jebkuru minūti varu uzstādīt jautājumu un garām palaistais neatkārtojas. Ir teikts: jūs nezināt ne dienu, ne stundu.

Lūdzu uzasināt domu kā šķēpu. Mācīties var bez gala.

Kad lūdzu – palīdziet celt Manu Pasauli, negriežos pie skeletiem, bet pie dzīviem radošiem gariem. Katram tiek nozīmēts viņa upuris. Vaļēju acu simbols – ļoti svarīgs.

333.

Gribu redzēt kooperāciju ne rakstos un apgalvojumos, bet darbībā. Pareizi ir nerunāt par mīlestību, bet parādīt to darbos. Pareizi ir atnest padevības apliecinājumus, tie parādīsies darbībā. Pareizi ir nerunāt liekus vārdus – tie darbībā vajadzīgi. Bēdīgi, ja uzbrukuma laikā kareivji pametīs ierindas ķēdi un sāks apliecināt vadonim mīlestību. Patiesi, uzbrukuma laiks paiet un katrs akmens jāieņem ar veiklu tvērienu. Raidiet bultas prasmīgi. Sākumā jau Esmu Sacījis: ka stari zaudē vērtību neatbilstošu emanāciju gadījumā. Nogurums un uzbudinājums var iznīcināt vajadzīgo sūtījumu. Pāri visām izjūtām, jāprot nokļūt līdz Mums.

334.

Jūs zināt, cik grūti ir sasniegt cilvēku sirdis. Gars neizlaižas cauri un čaula sabiezē. Kā gan apsveikt tos, kuri spēj raudzīties apkārt līdzīgi ērglim un kuriem nākotnes migla līdzinās gaišam spogulim. Lai gan cīņas notikumi ir ļoti lieli, bet vienu apsolu saviem uzticamajiem – jebkurā stāvoklī sargāsim viņu cieņu. Naidīgās strāvas vērsīsim viņiem par labu. Pavēles Maniem kareivjiem netiek atkārtotas divreiz. Atzīmējuši iespējamības būvēsim Mūsu ceļus labāki.

Nebaidīsimies, ja šīs iespējamības pirmā acu uzmetienā liekas pārāk izkaisītas. Nams arī neaug uzreiz, bet laime tā, ka redzu jaunas galvas, kas cienīgas pieņemt atrisušās stīgas.

Jums jāpaļaujas uz nezināmiem un Neredzamiem.

335.

Rokas, kas jūs biedē, neskars jūs, ja iesit atdevības spirāles apvīti. Ja acs rupjā redze spētu saskatīt atdevības bruņas, bet tad jau cilvēks vairs nebūtu zemākā apziņa. Agrāko dzīvju pieredze nesniedz aizvērtas acis. Tieši kā bez spārniem virs bezdibeņa paliek katrs, kas tuvojas Mūsu Vienkopai vecajā apziņā. Kā ozona eksplozijā satriekts ikviens, kas lepnībā pūlas iekļūt pie Mums. Kā lai ieskaidro, ka ne Mēs, bet pats lepnais sevi satriec. Tāpat kā bojā iet katrs, kas pulvera darbnīcā ieiet metāla zolēm. Prasme lietot zolēs tērauda naglas gan vainago labus ātrsoļotājus, bet ikviens strādnieks aizrādīs uzaut mīkstas kurpes, ejot pa sprāgstošu virsmu. Tā piesātinātai atmosfērai nepieciešams buferis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

Aizrādīsim uz Svētīto, kad Viņš gāja kalnos, arī Viņš nežēloja laiku, lai atvieglotu pāreju. Tā panākam enerģijas ekonomija, kas pieļaujama un attaisnojama, citādi starp pasaulēm radīsies kavernas, un kas zina, ar kādu gāzi tās var piepildīties? Varu ieteikt saudzēt enerģiju, jo katra veltīga enerģijas izšķiešana kā pa stīgu lielos attālumos dod triecienu izplatījumam. Katrā zāles stiebriņā vajag saudzēt Kosmu, ja esam gatavi kļūt par Visuma pilsoņiem.

336.

Svētītais runāja par trim Skolotājiem. Viens saņēma dievišķās dāvanas un aizgāja no zemes darba, otrs saņēma dāvanas un palaida vaļā dzīves izpratnes pavedienu, trešais, saņēmis dāvanas, nepameta zemi, mācīdams sasiet izpratnes pavedienus. Viņa devīgums pārspēj pārējos. Dzīves zīme – krusts.